

dannelsens art, ungdomsuddannelser og videregående uddannelser.

Ungdomsuddannelserne må forstås som de fortsatte skoleuddannelser og de erhvervsforberedende uddannelser, der følger umiddelbart efter undervisningspligtens ophør, og som er af 3-4 års varighed. Typiske ungdomsuddannelser er efg-uddannelsen, gymnasie- og hf-uddannelserne samt 10. folkeskoleklasse. Herudover er der mange forskellige kortvarige uddannelser, som også må henføres til ungdomsuddannelserne.

I henhold til stk. 5 bekendtgør undervisningsministeren, hvilke offentligt anerkendte ungdomsuddannelser og hvilke offentligt anerkendte videregående uddannelser der er støtteberettigede. En liste herover baseret på den såkaldte Dansk uddannelsesnomenklatur (DUN) er medtaget som bilag til bemærkningerne og vil blive optaget som bilag til den kommende bekendtgørelse om uddannelsesstøtte.

Opdelingen i ungdomsuddannelser og videregående uddannelser har støttemæssig betydning, dels i relation til stipendiesatserne, jfr. § 9, dels med hensyn til det tidsmæssige omfang af støtteberettigelsen, jfr. stk. 4 og bemærkningerne hertil.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser er bl. a. beregnet på baggrund af denne opdeling.

Ligesom i gældende lov er uddannelsesstøtte betinget af, at den pågældende er fyldt 18 år. Dette er som anført i de almindelige bemærkninger ikke i overensstemmelse med CUR's forslag til blok I, som går ind for uddannelsesstøtte fra det tidspunkt, hvor undervisningspligten ophører, typisk fra det 16. år. En sådan udvidelse af uddannelsesstøtten forudsætter imidlertid principiel stillingtagen til de 15-17 åriges adgang til ungdomsytelse, børnetilskud m. v. Dette vil ske på grundlag af en redegørelse, som regeringen har bedt et udvalg om at afgive.

Indtil videre fastholdes derfor 18 års alderen som betingelse for uddannelsesstøtte, og heri ligger hovedårsagen til, at lovforslaget ikke i overensstemmelse med CUR's forslag til blok I omfatter elever på højskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler, som har deres egen støtteordning, den såkaldte højskoleordning. En 18 års grænse komplicerer ophævelse af denne ordning, og man foretrækker derfor indtil videre at bibeholde den særlige støtteordning for disse elever, men et udvalg under undervisningsministeriet vil arbejde med denne problematik.

I overensstemmelse med gældende ordning og CUR's indstilling ydes støtte kun til uddannelser, som er offentligt anerkendte, hvad der forudsætter,

at de foregår på en offentligt anerkendt uddannelsesinstitution. Adgang til uddannelsesstøtte følger således i princippet optagelsen på den offentligt anerkendte uddannelsesinstitution.

Til stk. 2.

Efter de gældende regler er det ingen hindring for at oppebære uddannelsesstøtte, at uddannelsen er forbundet med løn. Dog bevirker de fastsatte regler om nedsættelse af stipendiet på grund af uddannelsesløn, at uddannelsessøgende, som modtager løn i kraft af selve uddannelsen, så godt som ikke modtager stipendier, hvorimod de er fuldt berettigede til at oppebære statsgaranterede studielån, hvad mange også gør.

Forslaget om at afskære de aflønnede uddannelsessøgende fra uddannelsesstøtte hidrører fra CUR, der i sin indstilling bl. a. udtaler, at det må være overladt til de lønforhandlende parter »at finde frem til tilfredsstillende betalingsvilkår, og dermed må behovet for uddannelsesstøtte falde væk. Specielle støttebehov må henhøre under bistandsloven«.

Såfremt der er tale om uddannelser, der er delt i ulønnede og lønnede perioder, vil uddannelsesstøtte kun være udelukket i de lønnede perioder.

Gældende lov indeholder intet krav til uddannelsens varighed som betingelse for dens anerkendelse som støtteberettiget. Et sådant krav indeholdes derimod i uddannelsesstøttebekendtgørelsens § 2, som betinger anerkendelsen af, at uddannelsen er af mindst 1/2 års varighed, dog med undtagelse for kurser, der med undervisningsministeriets godkendelse er tilrettelagt for unge arbejdsløse, idet sådanne kurser kan anerkendes som støtteberettigede, hvis blot de er af mindst 3 måneders varighed.

Heller ikke bestemmelsen om, at uddannelsen skal være tilrettelagt på heltidsbasis, findes i gældende lov, men også den findes i uddannelsesstøttebekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3. Ved senere ændring af denne (bekendtgørelse nr. 398 af 19. juli 1977) er bestemmelsen lempet således, at uddannelsessøgende, der er arbejdsløse og medlem af en arbejdsløshedskasse, men som på grund af uddannelsen ikke kan få arbejdsløshedsdagpenge, kan få statsgaranterede lån, uanset at uddannelsen ikke er tilrettelagt som heltidsundervisning.

Lovforslagets bestemmelser om, at uddannelsen skal være af mindst 3 måneders varighed, og at uddannelser, der ikke er tilrettelagt på heltidsbasis, kan godkendes som helt eller delvist støtteberettigede, indeholder således en lempelse af gældende retstilstand. Støtte til deltidsuddannelser i videre